

[Ole Bernt Henriksen]

danske kyster kunne måske i den forbindelse have ganske særlige problemer, og man kunne da tænke på forskellige svenske lokaliteter, hvor der ville opstå væsentlige problemer, hvis de var erklæret atomvåbenfri, uden at man ville kunne give kommunalbestyrelsen nogen alvorlig skyld herfor.

Man kunne i det hele taget sige så meget. Men hvad sagen i virkeligheden drejer sig om, er, at SF her viderefører og udvider en demagogisk kampagne, en kampagne, hvis urigtige grundlag er, at kommuner, amter, stater og vi enkeltpersoner ved ensidige beslutninger kan isolere sig og os fra den virkelighed, at kernevåbnene er et internationalt problem, der kun kan løses gennem internationale forhandlinger.

Denne kampagne og disse metoder vil det konservative folkeparti ikke have lod og del i. Vi tager disse problemer for alvorligt til, at vi vil have lod og del i SFs meget beklagelige beslutningsforslag, som jeg derfor skal afvise. Men hvis nogen skulle have forstået mine bemærkninger her sådan, at jeg ikke tager forslaget alvorligt, har de ganske misforstået mig, for det er alvorligt, at politiske partier i landet begynder at stille sådanne forslag.

Sønderby (V):

Hvis vi læser i dagspressen, også om fredsinitiativer, måske især læserbreve, må vi nok erkende, at nogle grupper er mere aktive end andre. Det er helt i orden, og vi kan måske sige, at der er nogle af os, der er for sløve. Men vi må vel sige, at vi alle sammen arbejder for fredens sag, også kommunalpolitikkerne.

Når partier i folketinget vil bruge folketingets tid til at drøfte sikkerheds- og udenrigspolitiske spørgsmål, er det også i orden. Vi gør det ofte, og vi har lige gjort det i en tre timer nu. Spørgsmålet om atomvåben og atomvåbenfri zoner drøftes i folketinget, og det er det, vi har været i gang med i eftermiddag.

Vi kan have forskellige meninger om og forskellig tro på, at det, hvis vi tager afstand fra disse våben, vil påvirke supermagterne; vi har diskuteret dobbeltbeslutningen, og den skulle da gerne være med til at sikre freden.

Men vil Fredens Hav blive atomvåbenfrit, fordi vi erklærer området udenom, de kom-

muner, der ligger i nærheden, atomvåbenfri? Vil det så ske?

Det beslutningsforslag, der er fremsat af SF, vil overføre den udenrigs- og sikkerhedspolitiske debat fra folketinget til kommunalbestyrelserne, der skal tillades at erklære deres respektive kommuner for atomvåbenfrit område i henhold til lov om kommuneplanlægning. Dette er ikke noget kommunalt emne. Indenrigsministeren har klart sagt det, og jeg glæder mig over, at den socialdemokratiske ordfører også har sagt det. Uanset hvor meget vi kan henvise til borgernes interesse, kan disse problemer ikke drøftes i kommunalbestyrelserne, ej heller kan der træffes beslutning om noget sådant. Det er andre steder, det skal drøftes.

I bemærkningerne til forslaget henviser man til Århusområdet. Problemet er for alvorligt til, at man kan spørge, om det er en Århushistorie, man tager stilling til her.

Alle burde vide – men det er åbenbart ikke tilfældet – at Danmark er et atomvåbenfrit område. Alle, også SF, burde erkende, at dette spørgsmål er for alvorligt til at laves til et egotrip. Et parlamentarisk ansvarligt parti burde holde sig til de parlamentariske regler og lade drøftelserne foregå, hvor de hører hjemme. Forslagsstillerne henviser til, at der er hjemmel i kommuneplanloven til at drøfte disse ting, men det er der ikke. Indenrigsministeren har i dag, i svaret i kommunaludvalget og i sit tidligere svar i folketinget tilkendegivet, at man ikke kan drøfte disse ting. Venstre kan tilslutte sig ministerens svar og må afvise beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne hermed sige, at vi ikke har knægtet ytringsfriheden, og at vi ikke har taget afstand fra alle fredsbevægelserne. Nogle af dem har da fornuftige argumenter, nogle af dem tager vi voldsomt afstand fra, fordi de får deres penge og sager fra steder, vi ikke kan acceptere. Men de drøftelser, der skal ske om fredsbevægelser og deres formål, må fortsat foregå uden for kommunalbestyrelsernes regie, uden for rådhuset, og ved at afvise dette forslag vil folketinget én gang for alle slå fast, hvor diskussionen hører hjemme.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg beklager dybt, at indenrigsministeren i dag egentlig